

Nehezen fedezhető fel az istenfélő emberek másoktól elütő jámborsága, ha minden olyan békés és nyugalmas körülöttük. Kell a sötétség, hogy kifejtse erejét a világosság. Kellenek a sötétség cselekedetei, hogy kitűnjön a jók egészen más világa, hogy tetteiket Istenben cselekedték. Az önzéssel és kapzsisággal szemben ragyog fel az emberszeretet és adni akarás csodája. Isten irgalmát a bűnösök tudják igazán értékelni. Kell a sötét háttér a halasi csipkének. *„Ó, szerencsés vétek, amely ilyen hatalmas Megváltót érdemelt!”* – énekeljük a nagyszombati Exsultetben.

A betlehemi gyermekgyilkosság olyan koromfekete gonoszság, amihez mérten Isten irgalmas szeretete, amely eljött hozzánk, még szebben és világosabban látszik. Heródes a maga gonoszságának rabja, Jézus, Mária és József menekültükben is szabadságot élveznek és Isten oltalmában Egyiptomban is otthon vannak.

Ezeknek a Heródeseknek nincs szerencsájuk. Amikor Octaviánus kinevezi Heródest Júdea tartomány vazallus királyává, egyet biztosan kér tőle: „Messiás azután nincs!” Heródes ezzel a feltétellel foglalja el trónját. E szolgálékú fogadalomnak tesz eleget az égbekiáltó gyermekirtással. Fia, a negyedes fejedelem, bár tiszteli és védelmezi Keresztelő Jánost, mégis a gyilkosa lesz egy megfontolatlan ígérete és esküje miatt, amit Szalóménak tesz: minden kívánságát hajlandó teljesíteni. Szalóme Keresztelő János fejét kéri...

Hogyan is állunk meggondolatlan szavainkkal, ígéreteinkkel?

Hány ilyen fogadásunk nem teljesedett már be, s hánynak lett rossz következménye: „Nem tudjátok, mit kértek!”

Boldog, aki Istenben bízva ígér, és hősie az, aki meggondolatlan döntését vissza tudja vonni.

Podmaniczki Imre, Páhi